

קלוזי ספלין. דפוס תפילין חוץ מן הלצועה קרוי קליצה כלאמרי במסכת סוכה (דף כו:ו) אוחז בלצועה ואינו אוחז בקליצה: ^א דדרעה. מ' סאה ודרישא שהם גדולים ד' צמים בכל קליצה הוו ג' זימני מ' סאה. ואי"ת ד' לא היא שצית אחד של זרוע גדול מאחד מצתי הראש לפי שכלן כל ארבע פרסיות צצית אחד ובשל ראש פרשה אחת צצית אחד ומי"מ דפוס של ראש ממוך שזריך לחלק הצמים ולהיות ריוח ציינהו וקצויען על מושב אחד הו"כך המושב להיות רחב והוי על אחד שלשה שזרוע: **ארבעה קצין**. צמורבן צית ראשון: **איספרי**. סלעים: שהיו מגנין אם הפו ציופיין. והיינו מסולאים לשון סולו לרובץ (תהלים קמ) לא תקולה כהמס אופירי^א משובחין היו ציופין מן הפו: **צלוני דגושפנקי**. זרות לאות שצחומיהן כדי שמתעברנה כנגדן: **כמה מרחיקנה מההוא דוכסא**. שלא הגעתי ללמוד אוחז פסוק: **איגנד**. מעט: **פוססא ופלאג**. דף וחצי: על כבוד שמן הגנור. והיכן גזורתך: **עלי ועליך**. ששמי נתחלל כרך: **שוליא דנגרי הוי**. לא היה רבו למורה אלא רבו לאומנות של נגרים: **שוליא אינדריין**. הולכך ללוות. הרב: **קידס**. השכים: **שפי פטינות בנר אחד**. אשת איש: **לא שנו**. דמקחו בטל: **אלא דאמרו ליה**. צעלים לזה שלקח מסיקריקון: **לך חוק וקני**. צמקה דכיון דדיבורא צעלמא הוא איכא למימר השני נוח לי: **אכל**. אי כחז ליה שטרס צשמייה: **קני**. דכולי האי לא הוה ליה למיעבד אי לאו דזננה ליה מנכ גמור ומדעת: **אחריות**. דאי טרפו לה מיניה לגבייה דמי ארעא: ^{ה"ג}

תורה אור השלם

1. בת קבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמולך לנה אשרי שיאחז וינץ את עלריך אל השלע. תהלים קלו חט-ט.
2. בני ציון היקרים הוסקלאים בפו איבה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: איבה ד ב ג. גם כל חלי וכל מקום אשר לא כתוב בספר התורה הואת יעלם יי עלריך עד הישקןך: דברים ח ט א מכל בנות עירי: איבה ג נ א.
3. מי נתן למששה יעקב וישראל לבויהן הלא יי ו קטאנו לו ולא אבו בודקיו הלוך ולא שבענו בתורתו: שיעיהו מב כז.
4. על אלה אני בודק עיני עיני ירדה מים פי רחק ממני מנחם משיב נפשי היי בני שמומים כי גבר אובי: איבה א ט ז.
5. בת עמי חגרי שק והתפלשי כאפר אבל חדי קר מספר תמרורים פי פתאם יבא השדד עלינו: ירמיהו ו כו ו תמרו שדות ונקלו וקמים ויפארו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו: מיכה ב ב

מוסף רש"י

קיצוצי תפילין. הן תפילין עשמן דפוס מושב ורנוען. (סוכה כו.) המסולאים בפו. הוואה אוחס אומר ללו מולאס של אל כמלואת וסוף אכן יקרה עד מלח ואינו מלי צעלס. (ע"ז יא.) מאי דכתיב עיני עוללה לנפשי. מאי דכתיב לא גרם, אלא עיני קרא מקלה זה על עצמו ואמר שעליו לעולל את עיני צבני זמר מן הכל (סוטה טו.) כומרך קח אחר ר"ש קורא אלי על עצמי המקלה היה שש עלי לעולל עיני צבני דומעה מכל משפחות העיר (ביק יא.) עוללה, מנוולת את עיני, לנפשי, על נפשי מפני קיומיה (סוטה טו.) עיני עוללה לנפשי. עיני צבנמה ועיוולה פני על נפשי, עוללה לשון מיוול כמו

ועוללתי צבנר קרני. (איכה ג רב.) והתפלשי. המגלגל. אבל יחיד. אכל של בן יחיד מי שאין לו אלא בן יחיד שמת. (ירמיהו ו כו.) לא שנו. דחוק ולקח מנעל הצית מקחו בטל. אלא דאמר לו. בפני עדים, לך חוק וקני. ומעות לא קיבל בפני עדים דנימא זכניה וצני, וגם שטר לא כחז לו צעל הצית ללוקח, אלא אם כחז לו שטר ודאי אקני ליה (רשב"ם ב"ב סז.) אף בשטר נמי לא קנה. דלמאית מסיקריקון כחז לו (שם).

הניזקין פרק חמישי גיטין

נה.

כל ממון שפוסקין עליו. כי איכא סכנת נפשות פודין צצויען יומר על כדי דמיהן כלאמריין צפרק השולח (לעיל דף מד.) גבי מוכר עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים כ"ש הכא דאיכא קטולא אי נמי משום דמופלג צחכמה היה ^א: **אבל בשטר קנה**. ^ב אלאשה נמי קאי כדמוכח צסמוך והא דלאמר צפרק מי שהיה נשוי (כמוצת דף סה.) כחז לראשון ולא חתמה לו ולשני וחתמה לו איצדה כמוצתה משמע ^ג דכחז לוקח יכולה לומר נחת רוח עשיתי לצעלי ^ד התם כשחתמה על שטר של צעלה ^ה והכא כשחתמה שטר צפני עזמה ^ו ועוד דחתמה דהתם שנתרצית צצמירת הצעל או שחמלה לו השעצוד ^ז אכל הכא כשחתמה ^ח שטר מכירה שהיא מוכרת לו ולמאי דמפרש ה"ר אליעזר משנו"א דרז ושמואל פליגי הכא צאחריות טעות סופר הוא דשמואל לעעמיה דלאמר צפ"ק דצ"מ (דף טז.) דאחריות לאו טעות סופר הוא צצטרי מקח וממכר וכז סבר אחריות ט"ס הוא וצתסם שטר כחתמה לו אחריות דמי וההיא דכמוצת ^י כשפירשה דלא קצלה אחריות ^{יא} מנדי: כגון

קיצוצי תפילין נמצאו בראשי הרוגי ביתר רבי ינאי ברבי ישמעאל אמר שלש קופות של ארבעים ארבעים סאה א במתניתא תנא ארבעים קופות של שלש שאין ולא פליגי הא דרישא הא דדרעא אמר רבי אסי ארבעה קבין מוח נמצאו על אבן אחת עולא אמר תשעת קבין ^א אמר רב כהנא ואיתימא שילא בר מרי מאי קראה ^ב בית בבל השדודה אשרי שישלם לך וגו' אשרי שיאחז ונפיץ את עולריך אל הסלע: ^ג בני ציון היקרים המסולאים בפו מאי מסולאים בפו אילימא דהוו מחפי בפיוא והאמרי דבי רבי שילא ^ד תרתי מתקלי איסתירי פיוא נחות בעלמא חדא ברומי וחדא בכולי עלמא אלא שהיו מגנין את הפו ביופיין מעיקרא חשיבי דרומאי הוו נקטי בליונא דגושפנקא ומשמשי ערסייהו מכאן ואילך מיייתו בני ישראל ואסרי בכרעי דפורייהו ומשמשי אמר ליה חד לחבריה הא היכא כתיבא אמר ליה ^ה גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הואת אמר כמה מרחיקנא מדוכתא פלן אמר ליה אינגד פוסתא ופלאג אמר ליה אי מטאי לגביה לא איצטריכו לך ^ו אמר רב יהודה אמר שמואל משום ^ז רבן שמעון בן גמליאל מאי דכתיב ^ח עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי ארבע מאות בתי כנסיות היו בכרך ביתר ובכל אחת ואחת היו בה ארבע מאות מלמדי תינוקות וכל אחד ואחד היו לפניו ארבע מאות תינוקות של בית רבן וכשהיה אויב נכנס לשם היו דוקרין אותן בחוטריהן וכשגבר אויב ולכדום כרכום כספריהם והציתום באש: ^ט ת"ר ^י מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים יפה עינים וטוב רואי וקוצותיו סדורות לו תלתלים הלך ועמד על פתח בית האסורים אמר ^{יא} מי נתן

למשיסה יעקב וישראל לבוזים ענה אותו תינוק ואמר הלא ה' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו עליו אמרו לא זו משם עד שפדאו בממון הרבה ולא היו ימים מועטין עד שהורה הוראה בישראל ומנו רבי ישמעאל בן אלישע אמר רב יהודה אמר רב מעשה בכנו ובכתו של ר' ישמעאל בן אלישע שנשבו לשני אדונים לימים נזדווגו שניהם במקום אחד זה אומר יש לי עבד שאין כיופיו בכל העולם וזה אומר יש לי שפחה שאין בכל העולם כולו כיופיה אמרו בוא ונשיאם זה לזה ונחלק בוולדות הכניסום לחדר זה ישב בקרן זווית זה וזו ישבה בקרן זווית זה זה אומר אני כהן בן כהנים גדולים אשא שפחה וזאת אומרת אני כהנת בת כהנים גדולים אנשא לעבד ובכו כל הלילה כיון שעלה עמוד השחר הכירו זה את זה ונפלו זה על זה וגעו בבכיה עד שיצאה נשמתן ועליהן קונן ירמיה ^א על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים אמר ריש לקיש מעשה באשה אחת וצפנת בת פניאל שמה צפנת שהכל צופין ביופיה בת פניאל בתו של כהן גדול ששימש לפניו ולפנים שנתעלל בה שבאי כל הלילה למחר הליבישה שבעה חלוקים והוציאה למוכרה בא אדם אחד שהיה מכווער ביותר אמר לו הראני את יופיה אמר לו ריקא אם אתה רוצה ליקח קח שאין כיופיה בכל העולם כולו אמר לו אף על פי כן הפשיטה ששה חלוקים ושביעי קרעתה ונתפלשה באפר אמרה לפניו רבוננו של עולם אם עלינו לא חסת על קדושת שמך הגבור למה לא תחוס ועליה קונן ירמיה ^ב בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספר תמרורים כי פתאום יבא השודד עלינו עליך לא נאמר אלא עלינו כביכול עלי ועליך בא שודד אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ^ג ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו מעשה באדם אחד שנתן עיניו באשת רבו ושוליא דנגרי הוה פעם אחת הוצרך ^ד (רבנן) ללות אמר לו שגר אשתך אצלי ואלוונה שיוגר אשתו אצלו שהה עמה שלשה ימים קדם ובא אצלו אמר לו אשתי ששיגרת לך היכן היא אמר לו אני פטרתיה לאלתר ושמעתי שהתינוקות נתעללו בה בדרך אמר לו מה אעשה אמר לו אם אתה שומע לעצתי גרשה אמר לו כתובתה מרובה אמר לו אני אלווך ותן לה כתובתה עמד זה וגרשה הלך הוא ונשאה כיון שהגיע זמנו ולא היה לו לפורעו אמר לו בא ועשה עמי בחובך והיו הם יושבים ואוכלים ושותין והוא היה עומד ומשקה עליהן והיו דמעות נושרות מעיניו ונופלות בכוסיהן ועל אותה שעה נתחתם גזר דין ואמרי לה על שתי פתילות בנר אחד: לקח מן הסיקריקון וכו': ^ה אמר רב לא שנו אלא דאמר לו לך חוק וקני אבל בשטר קנה ושמואל אמר יאף בשטר נמי לא קנה עד שיכתוב לו אחריות

תניא

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

לו אחריות וק"ל הלכה כשמואל בידי ועוד דאמריין בחוקת הבתים (מו:ו) אמר רב הונא אמר לי רב נתמן כולן שהביאו ראייה ראייה ומעמידין שדה בידם גולן שהביא ראייה אין ראייתו ראייה ואין מעמידין שדה בידו מאי קמ"ל תניא לקח מסיקריקון וחזר ולקח מבי"ה מקחו בטל לאפוקי מרוב דאמר רב ליש אלא דאמר ליה לך חוק וקני אבל בשטר קנה ומשאל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב

עין משפט נר מצוה

פה א ב מיי פייז מהל' טוען הלכה צ ועי' מ"מ סגנו עשין נה טוע"ע חו"מ סימן רלו סעיף ד ופי' קנה פני ג:

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה אכל וכו' אחריות מיידי הס"ד:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[א] גמ' גממתתא תנא ארבעים קופות של שלש סאין ולא פליגי ר"ל ר' ינאי דלאמר ג' קופות של מ' סאה וממתתא דתנא ארבעים קופות של ג' סאה הם לא פליגי על רבנ"ח אמר ר"י דלאמר ק"מ מ' סאה דרבנ"ח מיידי דנרעא ואינו דרישא וכו' מהרמ"ש:

לעני רש"י

אינדור"ן [ויינדר"ן]. שוליה.

מוסף תוספות

- א. ולא אמר בת"ח שאין פודין אוחז אלא בדמיה דת"ח שמת אין לו תמורתו (ב"ב י"א, י"ב ועי' הוריות י"ג.) והלכך פודין אוחז עד י' דמיה. רשב"א (לעיל מה. ד"ה משום ומשמעות דבריו דכל ממון שפוסקין עליו לאו דוקא.) (ירדן אחרת, הפודין בלי גבול: [ובת"ח לא היישין לטעמא דמגרי בהו ופודין אותם לעולם בכל ממון שפוסק. כגון קישקע (לעיל מה. ד"ה א.) אלקח מן האיש וחזר ולקח מן. מוס' צ"ב מ' ד"ה אכל.
- ג. דדוקא כשהן ב' לקוחות וכתב הבעל ללוקח ראשון ולא חתמה לו. ולשני וחתמה לו, הוא דאיברה כותבתה, משום דאמר לה אם איתא דנח"ד עבדת, מקמא איבעי לך למעבד, אבל שטיק. ד. אע"פ שכתבה שטר (תוס' ב"ב שם) והכא בלוקח אחד אייריין ואפי"ה קאמר רב דבשטר קנה. שטיק. ה. והדואל ואינו יכול להוציא שטר שלה שלא יורא שטר של בעל עמו יכולה היא ודאי שתאמר נחת רוח עשיתי לבעלי. מוס' תמונת טה. ד"ה דהואיל (תוס' א.) והדואל יכול להוציא שטר שלה מן שטר של בעל, לא אמרי' נחת רוח. מוס' תמונת טה. ד"ה (תוס' א.) שיש לה על הקרקע. ט. ה. דחתמה לו, איכא למימר. מוס' הלכ"ש.

פסקי ר"ד

אמר רב ליש אלא דא"ל לך חוק וקני אבל בשטר קנה ושמואל אמר אף בשטר לא קנה עד שיכתוב